

Gods liefde voor Israël

Het is leerzaam erop te letten met welk doel Mozes, door de Geest geleid, op de ernstige werkelijkheid van het Godsbestuur aandringt en hoe hij het geweten van de Israëlieten probeert te raken: “Houdt dan de geboden, en de inzettingen, en de rechten, die ik u heden gebied, om die te doen. Zo zal het geschieden, omdat gij deze rechten zult horen, en houden, en die doen, dat de HEERE, uw God, u het verbond en de weldadigheid zal houden, die Hij uw vaders gezwoeren heeft. En Hij zal u liefhebben, en zal u zegenen, en u doen vermenigvuldigen; en Hij zal zegenen de vrucht van uw buik, en de vrucht van uw land, uw koren, en uw most, en uw olie ... Gezegend zult gij zijn boven alle volken; er zal onder u noch man noch vrouw onvruchtbaar zijn, ook niet onder uw beesten. En de HEERE zal alle krankheden van u afwerpen... Gij zult dan al die volken verteren, die de HEERE, uw God, u geven zal; uw oog zal hen niet sparen, en gij zult hun goden niet dienen; want dat zou u een strik zijn” (vs.11-16).

Wat een machtig beroep doet hij op hen! Let op de twee reeksen: Israël moest “horen”, “houden” en “doen”; de Heere zou “liefhebben”, “zegenen” en “vermenigvuldigen”. Helaas! Israël heeft treurig en schandelijk gefaald, zowel onder de wet als onder het bestuur van God. En het gevolg is dat er -in plaats van het liefhebben, zegenen en vermenigvuldigen - oordeel, vloek, onvruchtbaarheid, verstrooiing en verwoesting geweest is. Geprezen zij echter de God van Abraham, Izak en Jakob, de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, want al heeft Israël gefaald onder de wet en onder Zijn bestuur, Hijzelf heeft niet gefaald in Zijn rijke en vrijmachtige genade en barmhartigheid. Hij zal het verbond en de goedertierenheid gestand doen die Hij hun vaders gezwoeren heeft. Geen tittel of jota van Zijn verbondsbelofte zal on vervuld blijven. Hij kan ze wel niet vervullen op grond van Israëls gehoorzaamheid, maar Hij kan en zal het doen op grond van het bloed van het eeuwige verbond, het kostbaar bloed van Jezus, Zijn eeuwige Zoon. Geprezen zij die heerlijke Jezus-Naam!

Welke zekerheid, rust en vrede zou er ook overblijven, als het verbond van Jahweh met Abraham op een enkel punt falen kon? Israël kon geen enkele aanspraak doen gelden. Wat de natuurlijke geboorte betrof, hadden Ismaël en Ezau het recht van eerstgeboorte. Wat de gehoorzaamheid aan de wet betrof, spraken het gouden kalf en de gebroken tafelen duidelijk genoeg; ze hadden alles verbeurd. Wat betreft het Godsbestuur, zoals dat geregeld was in de vlakke velden van Moab, moest Israël met schaamte de hand op de mond leggen. God verandert echter niet, ondanks Israëls betreurenswaardige ontrouw. “De genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk”; en daarom alleen “zal heel Israël behouden worden”. Israël zal hersteld en gezegend worden in hun eigen beloofde land. Zij zullen hun harpen van de wilgen grijpen, en onder de vreedzame schaduw van hun eigen wijnstok en vijgeboom de hoge lof bezingen van hun Heiland en God, gedurende die duizendjarige sabbat die hun wacht.